

ה' סיון, ערב שבועות תשס"ט
(28 במאי 2009)
גיליון 316

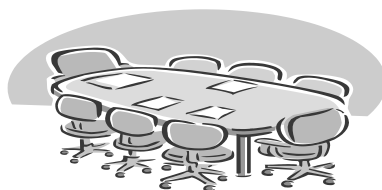
מידעון אלון שבות

חידוש באלו"ש

יציאת השבת
20:20

כניסת השבת
19:18

רותי אמרו

משולחן הוועד

החלטות ועד כ"ד אייר תשס"ט, 18.5.09

1. קריטריונים ל-2 יחידות הדיור ברח' התמר – כפי שפורסם, הוועד החליט להשאיר את הקריטריונים במתכונתם הנוכחית ולשנות רק במקומות שדרשו הבהרות. ביקשנו מתושבי היישוב להעיר ולהגיב. שמחנו לקבל מכתבים מתושבים וגם לארח מספר תושבים בישיבת הוועד בשבוע שעבר. דיון חשוב התנהל בעיקר סביב השאלה האם לבעלי נכסים ביישוב יש זכות לגשת למכרז חדש. מחד גיסא למה נמנע מאנשים את האפשרות לשפר דיור ולעבור לבית גדול יותר שיתאים יותר למשפחה שגדלה? מאידך גיסא לא מדובר רק בנכס חדש אלא במחיר שהוא הרבה מתחת למחיר השוק. אחר הדיון החליט הוועד כי בעלי יחידות דיור במדרגים, בנה ביתך, דו משפחתי, טוריים ומשתלות לא יוכלו לגשת למכרז. נדחתה ההצעה שרק מי שאין בבעלותו כל יחידת דיור באלו"ש יוכל לגשת למכרז, או שיוכלו גם בעלי טוריים ומדרגים לגשת. נחזור ונדגיש שקריטריונים אלו רלוונטיים רק לפרויקט התמר. נראה לנו שיש סיבות רבות לשקול שיטות אחרות לקראת פרויקטים עתידיים. מסמך הקריטריונים המאושר נמצא במשרד הוועד וניתן לעיין בו.
2. שביל פרויקט המשתלות - עם התקדמות הפרויקט לקראת אכלוס, הוועד התבקש לדון בסוגיית הנגישות לדירות ברחובות האמצעי והתחנות בפרויקט. כיום הכניסה הרגלית היא דרך מדרגות רבות או דרך סיבוב גדול מכיוון רחוב האלון, דבר שמקשה על הגעה עם עגלה או כסא גלגלים. הוועד החליט להזמין תכנון מפורט של השביל כצעד ראשון. לאחר קבלת תכנון והערכת מחיר, הוועד יחליט על המשך התהליך, ועל חלוקת ההוצאה בין היישוב לתושבי המשתלות.

3. בניה במשתלות צפון - הוועד דן בתוכניות הבנייה השונות העומדות על הפרק והחליט לבקש מהמועצה לקדם את תכנון משתלות צפון. כאשר יתקבל אישור לתכנון יוחלט על פרוגרמה שתתאר את סוג והיקף הבניה.
4. פתיחת השערים - הוועד צמצם לאחרונה את שעות פתיחת השערים כדי לצמצם את הגירעון במערך השמירה. בעקבות השינוי נשמעו תלונות רבות ומצודקות בעניינו לגבי סגירת השערים. היות ויש מקורות פוטנציאליים לסגירת הפער תקציבי נראה לנכון לחזור לשעות יותר נוחות לציבור ועל כן הוחלט לחזור לפתיחת שערים כדלהלן:

שבת	חול	
ליל שבת עד 24:00 שבת ביום 07:00-24:00	06:00-23:00	שער ישי
	05:30-00:30	שער חדש

5. הוועד יבקש מוועדת בטחון לדון באופציות לאיזון תקציב השמירה ולהגיש הצעה בנדון.
5. נהלי שכירת קראונים ודירות שירות - ביישוב יש כ-30 קרוואנים ו-8 דירות שירות בבעלות הוועד. חוזים נחתמים לתקופה של שנה: מאוגוסט עד סוף יולי. כיום אין קריטריונים מפורטים לאכלוס אלא "כל הקודם זוכה" אך עדיפות ניתנת לבני היישוב. הוועד מחליט להמשיך לנהל את האכלוס ע"פ הכללים שהיו נהוגים כיום. רישום התחיל מייד אחרי פסח. הקדימות לבני ישוב מסתיימת מידי שנה בתאריך 30.6.
6. אולמות שמחה - ועדת האולמות ממשיכה להתארגן לקראת הפעלת האולמות: מחפשים את הכסא המושלם, בוחרים צבעים, סופרים סכו"ם, מעבירים רשימות וכד'. קיבלנו מספר פונים למשרת הפעלת האולמות ולאחר תהליך כמקובל, הוועד ביקש מללי אוסטרופ להפעיל את האולמות ת"פ העמותה. לקראת ההעברה תבוא הודעה לתושבים עם פרטים לגבי הזמנת האולם. כל ההזמנות הקיימות תועברנה כמובן לללי להמשך טיפול. המפעילים החיצוניים יסיימו את עבודתם לקראת סוף חודש יוני.

סדר יום ישיבת ועד 1.6.2009 ט' בסיון תשס"ט:

- יעדי ועד לשנת תש"ע – רותי אמרו
- שונות

מאיר הכהן יקבל בביתו רחוב התאנה 27 ביום ראשון ח' סיון 31.5.2009 החל משעה 21:00. מומלץ לתאם מראש טלפונית שעה מדויקת – 0545664691.

כי-מדי דברי בו זכר אֶזְכְּרֶנּוּ עוֹד

אִישׁ מִבֵּיט בְּבָנוּ
וְרוֹאֵה בְּעֵינָיו אֶת מָה שֶׁהָיָה
וּמָה שֶׁהָיוּ וּמָה שֶׁהָיָה כְּשֶׁהָיוּ
עֲצָמוּ כְּבָר אֵינּוּ
וְכָל הַמְּרָאָה הַזֶּה אֵיךְ כָּבֵה
כְּמוֹ בְּמַכַּת-רַעַם
וּמִי יִמַּד אֶת יְגוֹנוֹ
נָתַן יוֹנָתָן

מלאה שנה להליכתה של רותם שלנו מעמנו
ואנו מלאי אהבה וגעגוע.
ביום השנה, יום ראשון ח' בסיון (31.5.09)
נתכנס יחד לזכור ולהזכיר את אשר אהבה נפשנו

עליה לבית העלמין 18:00
התכנסות ואזכרה באולם ליד בית הכנסת בשכונה הותיקה 19:00

- המשפחה
- ד"ר מיכאל וינטראוב - ראש מחלקת אונקולוגיה ילדים
הדסה עין כרם
- אילת גביזון – המחנכת של רותם, החטיבה הצעירה
- סרט קצר – רגעים של געגוע
- שיעור מפי הרב דניאל אפשטיין

ערבית 21:00

משפחת יעקבס, אלון שבות

דברים שנאמרו על ידי אחינעם יעקבס בערב חיזוק לקהילת אלון שבות. מובאים לזכרה של רותם טובה יעקבס, במלאת שנה לפטירתה

חז"ל קבעו את המושג "לקבל ייסורים באהבה". הרבה חשבתי על המושג הזה בשנות מחלתה של רותם האהובה שלנו. לא יכולתי לקבל את האפשרות שאני אמורה לקבל את ייסוריה של בתי בשמחה או באהבה. אדם יכול, אם ברצונו בכך, לקבל באהבה ייסורי עצמו. אבל זו ממש קהות לב לעשות זאת מול ייסורי אהובך. עד שלפתע התברר לי בפשטות מה נאמר כאן. כאשר ילדך מקבל ייסורים, יש לקבל אותם באהבה לחולה, באהבה לכואב. ככל שהייסורים התגברו, כך גברה אצלנו האהבה והקשר שהיה בינינו לבין רותם. זו היתה הדרך היחידה שלנו להתגבר ולהתמלא באהבה טהורה ואמיתית. עד שהגיעה האהבה לזיכוכה המלא, אהבה שאינה תלויה בדבר. אפילו לא בחיים עצמם.

יש חוסר אונים גדול מול המוות. זה כאב שאין לו גבול ואין לו סוף. לעמוד מול רותם שלנו, האהובה, ולדעת שאיננו יכולים להושיע. לאט לאט הבנתי שהמציאות יותר חזקה מהיכולת שלנו. אבל היא לא יכולה לעמוד מול הרצון שלנו. הרצון להחזיק אותה בחיים. ואת הרצון הזה ואת האהבה הזאת אף אחד לא יכול לקחת מאיתנו. אפילו לא המחלה או המוות. אנו היינו מוקפים ברצון הזה ובאהבה הזו, והיא שמילאה אותנו חיי נצח.

היו שואלים אותנו מדי פעם, אם לא קשה לנו. הנסיעות, האשפוזים, הבדיקות... אינני יודעת איך להעביר לכם את האמת הזאת. כל זה לא היה לנו קשה מעולם. היינו מוכנים עוד ועוד. איך יכול להיות קשה כשאוהבים???

יש משהו מאוד בודד בכאב. בסבל. במחלה קשה. אנשים נוהגים לומר שבזמן כאב- מתחברים. זה לא כל-כך פשוט. התנועה הראשונית היא התכנסות פנימה. היינו רותם, אנחנו והילדים- בעבר אחד, וכל העולם כולו בעבר השני.

אם אנשים מדברים על בדידות בזמן מחלה, אין זו אשמת החברה. בדרך כלל היא דווקא מקיפה באהבה ובעזרה. במקרה שלנו היתה התגייסות אינסופית ממש. של חברים ממעגלים קרובים, וקרובים פחות. היו תפילות של מעגלים רחוקים מאיתנו ממש, והיתה תמיכה של כל הקהילה דרך קרן יעקב ביישוב. כאשר בשנה האחרונה הוצעה לפנינו תרופה חדשה וניסיונית אשר לא היתה כלולה בסל הבריאות ועלתה סכום רב, עמדה לצידנו קרן יעקב. עזרה רוזנפלד היה במאור פנים אומר לנו מילים מחזקות ומבטיח לנו שהקרן תעמוד לצידנו כל עוד נזדקק לה. ראינו סביבנו משפחות רבות אשר היו צריכות בשלב זה לחפש מקורות מימון, דבר שודאי הוסיף כאב וקושי על הכאב הקיים. ב"ה לאחר זמן הצלחנו להשיב לקרן את רוב הסכום שניתן לנו. אבל לעולם נזכור את העזרה הגדולה שניתנה לנו דרכה, שכן מלבד הכסף עצמו היה שדר מאוד חזק שעבר דרכה - אנו קהילה. רותם היא ילדה בקהילת אלון שבות. ובכך היא גם "קצת שלנו". ואנחנו איתכם. היתה זו הושטת יד והושטת לב שאנו נושאים איתנו בתודה תמיד.

ובכל זאת, האדם נשאר בבדידותו. הרגשתי לפעמים כמו אברהם ההולך לעקידת בנו, ולאט לאט משאיר את כל העולם מאחוריו. זה משהו שעושים רק אב ובנו והקב"ה ביניהם. והלוואי ויכלו לומר גם עלינו "ויחזרו שניהם יחדיו"...

אני זוכרת אפילו רגעים שאמרתי לעצמי, ומה יהיה, אם אחרי כל זה, לא תישאר איתי אף אחת? לא יהיה להם די סבלנות, להמתין לי, שאשוב... ואני רוצה להגיד שלמרות שהיינו כל-כך פנימה, האהבה והנתינה, הדאגה והרצון לטוב מהמעגלים החיצוניים החזיק וחיזק אותנו.

בתחילת מסכת ברכות ישנם כמה סיפורים המתארים את אותו המחזה. אחד החכמים חולה ושוכב במיטתו, חכמים באים לבקרו. "חביבים עליך ייסורים?" - "לא הם ולא שכרם". בכל המקרים רבי יוחנן מושיט לחולה את ידו, והחולה קם מחוליו. והנה בסיפור אחד, רבי יוחנן עצמו הוא החולה. חכמים באים לבקרו ושואלים את השאלה הקבועה: "חביבים עליך ייסורים?" "לא הם ולא שכרם". מושיט לו רבי חנינא את ידו ומקימו. שואלת הגמרא, מדוע נזקק רבי יוחנן להושטת היד, הרי יודע הוא להקים חולים בעצמו? ומשיבה הגמרא: "אין חבוש מתיר עצמו מבית האסורים". האדם נזקק להושטת היד הזו של החבר שבא מולו ומושיט לו ידו לעזרה. לתמיכה, לשותפות. לפעמים אני חושבת שבכלל לא חשוב מה מושיטים, העיקר היא שמשוהו הושיט לנו יד.

כך הייתי רואה את כל העזרה שניתנה לנו. לפעמים בצורה של אוכל, עזרה לערוך בר-מצוה או בת-מצוה, ראיתי בכל אלה ביטוי להשטת היד של חברים אלינו, המנסה לגשר על כל מה שכל-כך קשה לגישור. הושטת יד שאומרת: גם אנחנו שותפים איתכם לאותו רצון, לאותה תפילה.

אני רוצה להוסיף זווית נוספת להושטת היד הזאת של החבר או של החברה כולה. יש משהו מאוד קשה בלהפוך פתאום לנזקק. "ווא אל תצריכנו ה' אלוקינו לא לידי מתנת בשר ודם ולא לידי הלוואתם". והנה, מצאנו עצמנו נזקקים גם לזה וגם לזה. זה מאוד קשה. יש אנשים שאינם

מסוגלים לעמוד בכך כלל. ויש גם להיפך, מי שמתרגל ונשאר בעמדה הזו של "מגיע לי, תנו לי עוד". יהונתן ואני מאוד חששנו מגל הנתונה הזו, במיוחד מול הילדים. מעגלים רבים של מתנדבים וארגונים שנותנים מתנות בלי סוף. ליצנים ולונה פארקים, שוקולדים ומדבקות. מה גם שרותם המתוקה שלנו - בצורה מאוד יוצאת דופן - סירבה לשתף פעולה עם כל ארגוני הנתונה הללו. שמה יצא במחלקה, כמי שתמיד אומרת לא לכל המתנדבים השונים המגיעים עם חיוך ומחלקים מדבקות, בלונים ומיני מתיקה. היה לה אופי. היא לא הסכימה לקבל שום דבר כזה. לא רצתה תחליפים ומשככי כאבים שכאלו. רצתה רק את האמת. די היה לה באבא, אמא, באחים, במורה האהובה שלה, ברופאים שהיו לנו לרעי אמת, ותו לא... ולנו העניקה את אהבתה ברוחב לב אינסופי וביד נדיבה.

אבל, נחזור רגע לשאר הילדים במשפחה אשר עמדו גם הם מול גל נתונה מאוד מרגש אך גם מאוד מסובך... היה דיבור קבוע בביתנו, על כך שהבחירה החופשית נשאת תמיד בדינו. הנה אנחנו נמצאים במקום בו אנחנו במצב קשה וכואב, והחברה כולה מושיטה לנו יד אוהבת וגדושה. ועכשיו, הבחירה בדינו, אם ניקח ונאמר "מגיע לנו, אנחנו מסכנים", או שנאמר - כשהיינו אנחנו במצב קשה הושיטו לנו יד. מעתה והלאה, תמיד כשנראה אדם בכאבו, נהיה מחויבים עוד יותר להושיט יד ולעזור, כי היינו שם...

אני רוצה לסיים בסיפור שקרה לי ממש בתחילת הדרך. רותם עברה טיפולים מאוד קשים, מחוברת למורפיום, קירחת, וסובלת, שבועות רבים בהדסה. פעם אחת יצאתי הביתה להתקלח ולשוב אליה, ישבתי באוטובוס היורד אל החניות, וראיתי את בניין 'אם וילד' בזווית עיני. פתאום, כנראה גם בגלל העייפות ראיתי אותו כמתמוטט, כמו בנייני התאומים ממש. היה זה ממש חלום בהקיץ. התנערתי, ראיתי את הבניין בשלמותו, אך אמרתי בליבי, "כיצד הבניין הזה עומד? כיצד היסודות מצליחים להחזיק אותו שלא יתמוטט? מול כל הכאב, והאנחה הנשמעת ליד מיטות הילדים. כיצד הוא עומד בדמעה של אם המחזיקה בידה של בתה ומתייסרת עימה באהבתה?" וכך המשכתי לדרכי.

חודשים רבים אחר-כך, נמצאתי באותו אוטובוס ובאותה הזווית, והנה נזכרתי באותו המראה אשר נגלה לי בפעם שעברה. וממש התפלאתי על שהיה. הבטתי והנה הבניין עומד יציב. איתן. חזק. ידעתי שהוא עומד על יסודות חזקים כל-כך. של אהבה אינסופית. של חיבוק של נתונה העומדים מול הכאב הגדול והנורא הזה, ויכולים לו!

רוצים אנו להושיט יד לחברינו הנמצאים כעת בשעת כאב. ומאחלים קודם כל, שהפעם הסיפור יגמר אחרת. כי ראינו שאפשר. ושתגיע הישועה והרפואה. ושהרצון הגדול והמציאות יצליחו ללכת יחד, ושהאהבה הגדולה תהיה בינינו, ובטוב.

**תנחומים
לאליהו סמיט
על פטירת אחותו
טובה תקוה מחלה ע"ה**

עשהאל אבלמן

אזהרה לציבור

ביום שישי האחרון, כשעה לפני שבת, יצאתי לריצה קלה ברחובות היישוב. כשעליתי ברחוב הרקפת הסתער עלי בפתאומיות ובלי סיבה כלב של אחת מהמשפחות הגרות ברחוב ונשך אותי ברגל. אני מרגיש שמחובתי להודיע על כך לכל הרצים, ההולכים וההורים לילדים קטנים. שימרו על עצמכם.

עוד ספחים מטקס יום העצמאות:

1. למעוניינים לראות ולשמור תמונות מטקס יום העצמאות, ללא עלות, כ-800 תמונות מהטקס פורסמו באתר האינטרנט <http://picasaweb.google.com/AloshPic> באדיבות הצלמים שימי ברוס ונריה והב. תודה מקרב לב לצלמים המסורים.
2. אנו שוקלים לאפשר רכישה של דיסק DVD המכיל את הסרט על היישוב שהוקרן במהלך הטקס וכן את הגרסה הערוכה של הטקס עצמו, במחיר סמלי של ח"י שקלים. המעוניינים מתבקשים להירשם במשרדי הוועד על מנת שנוכל להיערך בהתאם.

"אדם עושה בידיו והקב"ה מברך מעשה ידיו" (מדרש תהילים פ קלו,י) אסתר אנסבכר

חברי ועדת טקס יום העצמאות ,
אין ספק שהקב"ה ברך את מעשה ידכם לתפארת ולגאווה , של כל אחד ואחד מתושבי
אלון שבות.
הטקס היה מרשים, מאורגן, מעניין, מצחיק, מרגש ומוגש בכבוד, החל מהמנחים
המקצועיים וכלה בזיקוקים. אני גאה להיות תושבת אלון שבות, בו מתקיימים כל
הדברים הנפלאים שצויינו במהלך הטקס.
יישר כוח , ויברך אתכם הקב"ה ואת כל התושבים ועם ישראל בהמשך צמיחה ועשייה.
לתפארת המדינה והעם!

יונתן סנובל

על הנוער

ביום בר המצווה שלי מלבד קריאת התורה/הפטרה, שמשתי שליח ציבור בשחרית. חזרתי לאחר
הצהריים למנחה ושוב שימשתי כשליח ציבור. העירו לי שלא התפללתי מנחה בניגון או בנוסח הנכון.
בפעם הבאה תיקנתי את הנוסח. בפעמים הראשונות קראתי בלי להקפיד על שווא-נע, והיום לאחר
שתיקנו אותי אני משתדל להקפיד על זה. פעם הייתי ילד צעיר שלא ידע את הניואנסים והדיוקים של
ש"ץ ובעל קורא. היום אני חכם יותר בזכות הניסיון שקבלתי בבית הכנסת הקטן שהתפללתי בו
בטורונטו. לא הזיק שאבא שלי היה גבאי.

היום ביישוב אין מקום לילדים להתנסות בשימוש כש"ץ ובעלי קריאה. ביישוב שלנו דורשים רמה
גבוהה לש"ץ ובעלי הקריאה. לא ניתנת לילדים גישה לבימה כדי שיוכלו להתנסות – לטעות – ולתקן,
כדי שכשיגדלו יוכלו לשמש בעלי קריאה ושליחי ציבור. כאמור אני גדלתי בבית כנסת קטן, אבל את
אותו אפקט ניתן להשיג גם דרך מניני נוער. במניינים כאלה ילדים קוראים בתורה – פרשה שלמה או
עליה בודדת; ילדים יכולים לשמש כשליחי ציבור בשבתות וימים טובים; הם יכולים לומר דברי
תורה, לשמש כגבאים וכו'. ביישובינו המודל של בית כנסת קטן לא קיים ולא אפשרי, אבל אפשר
ליצור מנין נוער.

אני מציע שכל שבת – ליל שבת ושבת בבוקר (מנחה כבר שייכת לפעילויות של הסניפים) יתקיים מנין
נוער של גילי 14-18 (אפשר להתווכח על הגילים). הנוער שלנו – בלי קשר לאיזה תנועת נוער שייכים
אם בכלל - יוכלו לשמש גבאים, ש"ץ, בעלי קריאה, נותני הדרשה. כאן בגלל שאין ויכוח בין התנועות
ביחס להפרדה בבית הכנסת ייתכן שיהיה מקום נפלא לשיתוף פעולה מבורך. המניין – שיתקיים
במקום ניטרלי - יהיה שייך לנוער ולכן תהיה להם אכפתיות ואחריות דתית-ארגונית גדולה יותר
כלפיו – דבר שכיום לא קיים בבתי הכנסת. ייתכן שיצטרפו כמה מתנדבים מקרב המבוגרים לסייע
להם – אך אם הדבר יכול להתבצע אז בעלי הקריאה, שליחי הציבור וגבאי העתידיים של אלון שבות
כבר נמצאים בקרבינו.

גילוי נאות: ילדי טרם הגיעו לגיל תנועות הנוער ☺

השמחה במעונם

ברכת מזל טוב

- 🕯 לזמן וריקה דויטש לאירוסי דבורה ואלחן.
- 🕯 למרדכי וליאורה ברנע לאירוסי ברק ורויטל.
- 🕯 לזמן וריקה דויטש להולדת הנכד אורי-דניאל, בן לשושי ומנחם.
- 🕯 למיכאל ואסתר נקמן וליעקב וסימה גל להולדת הנכד, בן לדוד ויפעת.

על השמירה

יונתן סנובל

בשבוע האחרון יצא לי לשמור 3 פעמים. למרות שיש לי תחושה שהמצב יותר טוב מבעבר, עדיין יש מקום להזכיר לתושבים: יהיה זה לטובת היישוב כולו אם כל אחד יתעכב 7 שניות בשער כדי להוריד את החלון ולהגיד "שלום, מה שלומך?" לשומר. השניות הבודדות האלה כבר מסייעות לשומר לדעת את מי הוא מכניס ליישוב ואת מי הוא צריך לעכב בשער. נדהמתי לרעה לראות תושבי אלון שבות נוהגים עם ילדיהם מאחורה כאשר הילדים לא חגורים. הם יושבים על קצה הספסל – ראשם בין שני המושבים הקדמיים וכמובן הם יורדים מכביש 60. פשוט חוסר אחריות. אין לי מילים.

פעילות חות"ם

חוזרת לשנה שנייה של הצלחה מ- י"ג בתמוז עד כ"ט בתמוז

ילדים שעולים לכיתה ג' ומעלה. בנים ובנות בנפרד.
ימי הלימוד בתשעת הימים יתקיימו כרגיל בע"ה.

רב התוכנית – הרב רימון

רכז חינוכי – רב חיים ביאליק

(טל' לפרטים נוספים: שרה סונא 9938572)

בתוכנית:

8:30 – תפילה

9:15 – הלכה יומית + שיעור

10:00 – ארוחת בוקר בבית הכנסת (לחמנייה וטרופית).

10:15 – שיעור או הפעלה ע"י בחורי הישיבה או תושבי היישוב

11:00 – סיום לימוד לילדי כיתות ג-ח

הפתעה קרה.

שיעורים נוספים לנשים ונערות עד - 13:00.

עלות: 50 ₪ לשבוע.

צירוף קייטנות קיימות: ילדי קייטנות הורים או קייטנות אחרות שהנוער מארגן, יכולים להצטרף אלינו לתפילה, לארוחה וללימוד עד 11:00, ואחר כך להמשיך בפעילות שלהם. השנה אנו מבקשים שמדריכי קייטנות הורים ילוו את קבוצתם בתפילה ובשיעורים. לפעילות חות"ם יש להירשם מראש.

נא למלא את טופס ההרשמה, לצרף צ'ק ולהעביר לנציגי קבוצת הגיל של ילדיכם שרשומים למטה:

בית מדרש חות"ם לנשים ונערות
מ- י"ג בתמוז עד כ"ט בתמוז
שיעורים, חברותות ועוד...
ניתן להצטרף ליום, יומיים, שבוע, או לכל
התוכנית... נא למלא את הטופס
טל לפרטים נוספים: אביבה שרייבר: 9932532

שם משפחה : _____ שם פרטי : _____
 כתובת : _____ אי-מייל : _____
 טלפון בבית : _____ נייד : _____
 מקום עבודה : _____ טל במקום העבודה : _____

שם הילד/ה	מין נ / ז	גיל	עולה לכיתה/ בית מדרש לנשים	נא לכתוב האם משתתפים בכל התוכנית או רק בשבוע מסוים. אם ההשתתפות חלקית, נא לרשום את תאריך ההשתתפות.

***נא לצרף את הציק **יש הנחות אם יש צורך**

נציגי קבוצות של חות"ם ואם יש ** גם של קייטנות הורים (שמי שמעוניין יכול להשתתף בו בתשלום נוסף):

בנות	בנים
עולה לב'ג' - מלא - אם את/ה רוצה לעשות עוד קבוצה נא להיות בקשר	עולה לג' - אנו צריכים נציג/ת קבוצה
עולה לד' - אנו צריכים נציג/ת קבוצה	עולה לד' - אנו צריכים נציג/ת קבוצה
עולה לה' - אנו צריכים נציג/ת קבוצה	עולה לה' - **מניקה חבר - טל: 9938097
עולה לו' - אנו צריכים נציג/ת קבוצה	עולה לו' - נעה יסלזון - טל: 9938155
עולה לז' - אנו צריכים נציג/ת קבוצה	עולה לז' - **עטרה טרגין - טל: 993-2704
עולה לח' - ומעלה להירשם לבית מדרש אביבה שרייבר: טל: 9932532	עולה לח' - רחל ברגר - טל: 9938276

המעוניינים להתנדב להיות נציג/ת קבוצה, להעביר שיעור או לעבוד בפעילות חות"ם כמדריך או מעביר שיעור, נא להיות בקשר עם אביבה שרייבר: 9932532

המעוניינים לתת חסות לפעילות חות"ם לעילוי נשמת' או לכבודם של בני משפחה, אנא עמדו בקשר עם הרב רימון בטלפון: 9933644

פינת המודעה הקטנה

* נמצאה במשרד הוועד מעטפה עם סכום כסף בתוכה, ורשומה עליה כתובת: שמוליק שילה, צאלים 9931188 ד.נ. חלוצה. המאבד יוכל לקבל את כספו בשמחה במשרד הוועד